

Ficció i realitat, el nou futbol de Da Souza

Els mallorquins Da Souza presenten el seu tercer àlbum, i avui n'avancem el primer videoclip, "Palma, Pina i Cas Català"

Da Souza | Àlex Sardà

Un seguit de coincidències han marcat el destí dels mallorquins en la realització d'aquest tercer àlbum, *Futbol d'avantguarda, somni i viatge d'Agustí Simó Da Souza* (Famèlic, 2018). El nom del grup el van agafar del segon llinatge d'un poeta i viatger amb orígens mallorquins i brasilers que havien conegut al barri del Raval de Barcelona. Aquesta persona era evidentment Agustí Simó Da Souza. Anys més tard el mateix poeta els oferia uns quaderns que mesclaven la prosa i la poesia, d'on han sortit les lletres d'aquest nou disc. Aquest treball és un homenatge sentit al brasiler-mallorquí que va partir el passat 2016 fruit d'una malaltia fulminant.

La personalitat i qualitat del grup queda intacta. **Da Souza** ha demostrat la capacitat d'integrar uns textos aliens dins la seva pròpia música sense que la seva juguera se'n ressentís. La cançó i videoclip que estrenem, "Palma, Pina i Cas Català", encaixa a la perfecció amb l'humor de la banda. És una obra de l'artista plàstic Francesc Ruíz.

De vegades la realitat i la ficció són indistingibles i fugisseres, així ho sembla en el relat d'aquest nou àlbum dels palmesans, que parla de les històries d'un individu perdut en el temps i també en l'espai. Lluís Cabot, cantant i guitarra del grup, explica: "La idea de fer-lo va sorgir quan estàvem dissolent el pis del Raval, on vivíem en Xavi, n'Àngel i jo. Durant els darrers mesos, un col·lega del

barri, n'Agustí Simó, ens va venir amb tot de quaderns i ens va explicar que li faria il·lusió que en féssim un disc. Ens ho vam estar mirant i vam veure que ens quadrava perfectament".

És un disc de quinze peces, deu de llarges i cinc de curtes, que han enregistrat i produït amb l'ajuda de Joan Pons (**El petit de Cal Eril**) al seu teatre familiar a Guissona entre l'agost i el novembre del 2017. Lluís Cabot explica: "Aquest estiu va poder venir a alguns assajos i ens va donar un cop de mà en la producció. Un pic allà, al teatre, ho vam fer una mica entre tots, va ser una experiència molt bona, per primera vegada, deixant que el productor fiqués molta mà a les cançons i que d'alguna manera ens ajudés a arribar a una altra banda, respecte de la idea que portàvem".

En aquest disc Xavi Hernández, guitarrista, s'estrena com a vocalista en dos dels talls i el quartet es torna quintet amb la inclusió definitiva de Guillem Portell, que s'encarregarà de teclats, saxo i percussions. Cabot afirma: "Al disc hem fotut moltes històries i la dimensió musical ha canviat, no és un àlbum només de guitarres. Ens feia ganes preservar aquest esperit i aquests sons tan xulos als directes. I a més, en Guillem ja estava venint pràcticament a tots els concerts. Els que molaven eren els que ell hi era, així que ara molaran tots [riu]".